

nøgle•hullet

NR. 2 2000

NYT FRA LOKALHISTORISK ARKIV & FORENING I ALLERØD KOMMUNE

Billedet af det gamle hus på Lynges Bygade er nogle år gammelt, men huset og en stor del af det øvrige gamle Lynges er der endnu. På LAFAK's årlige sommerudflugt vil vi se nærmere på Lynges Landsby.

PROGRAMMET

Søndag den 18. juni kl. 14.30 - ca. 17:

BYVANDRING I DET GAMLE LYNGE

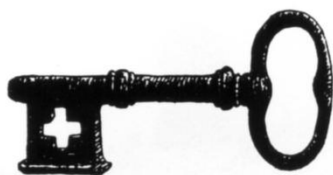
Mødested: Parkeringspladsen på Bygaden overfor Lynge Kirke.

Deltagere fra Blovstrød/Lillerød kan evt. aftale samkørsel fra Arkivet på Frederiksborgvej 59, 15 min. før. (Kl. 13.45)

Ring til Arkivet.

Vi vil så sammen med OLE PETERS, der er særdeles lokalkendt, gå en tur gennem Lynge Bygade og høre alle historierne om bevarede og forsvundne bygninger.

Vi afslutter med kaffe.

LYNGE LANDSBY

Som bekendt er Lyngø en meget gammel bebyggelse, der kan dokumentere navnet til år 1085, hvor byen i Knud den Helliges gavebrev lægger navn til Lyngø Herred. Inddelingen af landet i herreder går tilbage til vikingetid og menes at hænge sammen med en organiseret hær, hvor hver egn skulle stille folk til ledingsflåden. Hvorfor en geografisk ubetydelig flække har lagt navn til et stort nordsjællandsk herred kan ingen vide - men måske har det bronzealder-"magtcenter", der bl.a. kunne mønstre de 6 lur, fortsat sin betydning; eller erindringen om det

er fortsat i de mange århundreder efter. Rent gætværk, men Lyngø har overlevet til nu som landsby med betydelige minder om landbrug, handel og småhåndværk. Faktisk har Lyngø haft 2 omgange gårdudflytning, for i 1960'erne, da udviklingen krævede parcelhuse også i Lyngø, måtte to gårde flytte ud af landsbyen og kunne således fortsætte med landbrug, mens andre blev helt nedlagt. Lyngø forblev nogenlunde sig selv efter en tid som stationsby, som part i dobbeltkommunen Lyngø-Uggeløse og nu mere end et kvart århundrede i den tvangssammenlagte storkommune med de fjerntliggende sognekommuner Blovstørd og Lillerød.

Ole Høegh Post

Lynges gårde lå langs Bygaden eller tæt ved. Folebjerggård fik i 1907 dette fornemme stuehus, som stadig findes i byen, selvom gården er flyttet ud.

FOLKESTREJKEN I 1944

Blandt en masse andre spændende papirer har arkivet modtaget den følgende beretning om folkestrejken i sommeren 1944 set fra vores område. Beretningen er et brev fra Ruth Andersen, der i gennem mere end fyrre år var kommunal ansat i Blovstrød og Allerød kommuner. Før kommunesammenlægningen (fra 1926-1970) var Ruth Andersen kommunesekretær i Blovstrød kommune, og brevet er utvivlsomt skrevet til hendes forældre og slægtninge i Haslev.

Baggrund

I sommeren 1944 var krigslykken vendt for tyskerne, og den danske befolkning kunne så småt se, hvor det hele bar hen. Sabotagen blev intensiveret, og den 22. juni ødelagde Bopa-gruppen Riffelsyndikatets store anlæg i Københavns Frihavn. Denne aktion blev fra tysk side bl.a. besvaret med henrettelsen af 8 sabotører fra Hvidstengruppen og en masse sprængninger af kendte bygninger i hovedstaden. Best indførte pr. den 26. juni spærretid mellem kl. 20 og 5, og det bevirkede, at arbejderne på B&W gik hjem kl. 12 for at få deres 8 timers frihed. Eksemplet fra B&W bredte sig, og ved spærretidens start den 27. juni nægtede

københavnerne at gå indendørs i det gode vejr. Tyskerne ville ikke acceptere denne ulydighed, og tyske patruljer kørte gennem byen og skød på befolkningen. I de følgende dage escalerede urolighederne. Sporvogne og S-tog standsede, folk byggede barrikader og tyskerne skød og dræbte mange danske. Alt arbejde standsede i hovedstaden og folkestrejken var en kendsgerning.

Imens arbejdedes der på at skabe kontakt mellem Christiansborg og Best. Best gav sig efterhånden på flere punkter, og efter udsendelsen af en opfordring fra bl.a. de faglige organisationer gik arbejdet så småt igang igen den 4. juli - den dag, hvor Ruth Andersen skriver sit brev:

"Lillerød, den 4.7.1944. Først i Dag ved 10 Tiden er man gaaet i Arbejde her. Forretningerne lukkede op sent i Gaar Eftermiddag efter Ordre fra Politiet, og i Aftes kørte Politiet rundt til samtlige Arbejdsgivere for at beordre dem til at sætte Arbejdet i Gang igen, og samtlige Sogneraadsformænd blev anmodet om at sammenkalde Arbejdsmændenes Tillidsmænd og faa dem til at sørge for, at Arbejdet kom i Gang Tirsdag Morgen. Der var Besked fra Værnemagten om, at de, der ikke gik i Arbejde, vilde blive betragtet som Sabotører, og at Sammenstimlinger paa over 5 Personer absolut ikke vilde blive taalt.

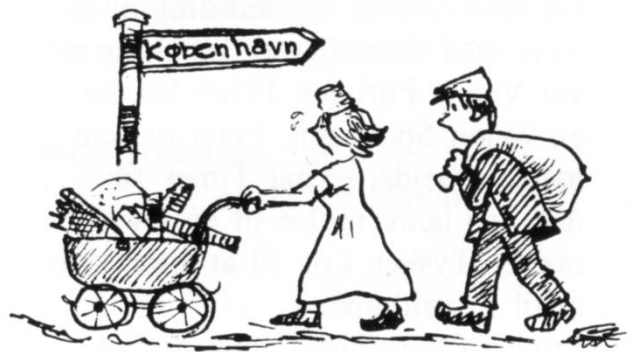
Ruth Andersen boede ved siden af Allerød Mølle på Prins Valdemars Allé.

Arbejderne vilde til Morgen ikke efterkomme Henstillingen, før de fik Sikkerhed for, at det var en Ordre fra deres egne Ledere. I løbet af Formiddagen kom der imidlertid Løbesedler fra "Frihedsraadet" om at Arbejdet skulde genoptages, og først da gik de i Gang. Løbesedlerne indeholdt bl.a. Oplysninger om, at der til Søndag Aften var dræbt mindst 67 Personer og saaret mindst 600 i København, jeg har ikke selv set Løbesedlerne, men Frk. N. har læst en af dem. Ester [R.A.'s søster] kom herud i Lørdags for at hente Lilli [også en søster] og faa nogle Madvarer, hun var spadseret fra Søborg, da hendes Cykel var punkteret og ingen vilde lappe den, hun var meget oprevet og fortalte, at Lyts Afdeling [R.A.'s søster Lydia var sygeplejerske på Bispebjerg Hospital] Fredag Aften og Nat havde faaet et lille Hundrede saare-

de Mennesker. De havde om Aftenen set en halv Snes Baal fra deres Altan, Folk kom med Stole og Madrasser og smed paa Ilden.

Lilli kom spadserende fra Hillerød Lørdag Middag, næsten ødelagt af at slæbe paa Bagage, hun cyklede saa med Ester til København om Eftermiddagen. Vi kan endnu ikke telefonere til Byen, men jeg er meget spændt paa at høre, hvordan Turen er gaaet, Bygrænsen blev jo spærret om Aftenen.

Her lukkede Virksomhederne først Lørdag Morgen og Forretningerne om Formiddagen ved 10 Tiden. Allerede fra Fredag, var der en Strøm af Mennesker nordpaa baade pr. Cykel og gaaende, trækkende Barnevogne og Trækvogne med Børn og Bagage, nogle ogsaa med ældre svagelige Mennesker paa Vognen. Der var en Familie, der skulde spadsere helt til Raageleje, jeg talte med en Bedstemor med Datter og Barnebarn i Barnevogn, de skulde et Sted nord for Hillerød, en Familie med 3 Børn var saa udmattede, at de fik en Husmand herfra til at køre dem det sidste Stykke Vej til Hillerød.

Blovstrød Kommunekontor i den tidligere skovriderbolig ved Kongevejen.

Jeg har talt med mange herfra, der gik hjem fra København om Fredagen, da Togene var standsede, men en Del naaede at komme med S-Tog til Holte og med en Slæber derfra. Fredag Morgen gik Togene jo normalt herfra, saa dem der har Arbejde i København tog ind uden at ane noget. I København standsede Virksomhederne først Fredag Morgen og Butikkerne lukkede om Formiddagen.

Ingrid [Sønderskov]'s Mand (Svigersønnen fra Sandholm) cyklede om Lørdagen til København med noget Mad til hans gamle Forældre, han blev standset ved Brønshøj af Tyskerne og beordret til at være med til at fjerne Barikader over Vejen. Foruden Fliser laa der en væltet Sporvogn. Først da han havde arbejdet et par Timer fik han ved henvenselse til en Overordnet Tysker Lov til at køre videre til Forældrene.

Fredag Eftermiddag lukkede Ty-

skerne for Gas, Vand og Elektricitet. Nogle Ejendomme her, der faar Vand fra Gentofte Vandværk ved Sjælsø havde heller ikke Vand. Fredag Eftermiddag kørte Værnemagten her fra Egnen til København i private Lastvogne, som de tog paa Arbejdspladser og paa Landevejen, med smaa Kanoner bagefter.

En ung Mand her jeg talte med, havde Fredag set Barikader paa Nørrebrogade flere Steder og russiske og amerikanske Flag i Lygtepælene. Mange har set Værnemagten køre gennem Gaderne og skyde fra Vognene paa Befolkningen, der skyndsomst flygtede til alle Sider, men bagefter kom frem og samledes i store Klynger igen. Overalt her i Nordsjælland har der været Generalstrejke, men der fortælles, at Næstved og Slagelse ikke har strejket. I Lillerød har et Par Gaarde delt Mælk gratis ud til Befolkningen, og Statens Gaard lod

Ruth Andersen i Blovstrød Kommunekontor 1962.

slagte et Par Kreaturer, der blev fordelt fra Slagterforretningen i Gaar Mandag. Hos os har vi intet manglet, men dem, der kom fra København, kunde intet købe, da der var udsolgt. Schalburgfolkene tømte i Søndags en af Forretningerne i Lillerød, da de andre hørte det, solgte de ud Rub og Stub ad Bagdøren til Byens Beboere.

Vi har ikke haft Post siden i Fredags, og der gaar endnu kun enkelte Tog. I Dag er Gartnervogne kørt til Byen igen, i Gaar forsøgte nogle at komme ind, men de blev tvunget til at vende om.

Sogneraadsformanden prøvede selv at køre ind med et Læs Kartoffler til et Hospital, men selvom han havde et Røde Kors Mærke paa Bilen, blev han tvunget til at vende om ved Lundehuskroen, da de ellers truede med at vælte Bilen. Paa Løbesedlerne, som Frihedsraadet sendte ud til Morgen, stod ogsaa, at Schalburgfolkene var

fjernet fra København. I Lillerød var der til Middag sat nogle Plakater op, hvor der stod "Ned med Tyskerne, fortsæt Strejken" og paa Landevejen er der malet "Ned med Tyskerne leve Kongen".

I kan være glade for, at I ikke var i Byen, det har slet ikke været spændende, men Virvar og Panik, saa selv vort Kommunekontor har maattet standse alle Udbetalinger i nogle Dage til Bankerne lukkede op, men nu ser det altsaa ud til, at Gemytterne har lagt sig igen.

Haaber at I har det godt, jeg har prøvet at faa Telefonforbindelse med Jer de sidste Dage, men kun livsvigtige Samtaler maatte føres. Mange Hilsner til Jer alle".

Ruth Andersen

og Birthe Skovholm

UVIDENHED OM EN STOL

Dette skal handle om min uvidenhed om en stol. At skrive går ellers gerne ud på at komme uvidenheden i forkøbet - kaldet at blive kloge. Det kunne dog være interessant at fastholde uvidenheden, så sandt som det oftest er i den tilstand, vi befinder os.

Vi læser om et interessant emne og forbløffes af forfatterens viden. Og så har han måske endda ikke haft mulighed for at udtømme sin viden, fordi papir og forlag og pris sætter visse grænser. Men de fleste af den slags artikler og bøger sættes i gang af forfatterens uvidenhed, hvilket dog ikke altid afsløres. Måske også fordi læseren ikke i hvert tilfælde er interesseret i vejen til historien.

Jeg er imidlertid en sådan læser, der ofte er mere interesseret i vejen til historien end i selve historien - som selvfølgelig ikke er en historie men - i forfatterens øjne - vel skal gå for at være den skinbarlige sandhed.

Det er vanskeligt at skrive om uvidenhed, fastholde uvidenheden. Godt nok starter jeg med uvidenheden, men jeg giver mig først til at skrive, når uvidenheden er nogenlunde afhjulpet. Altså smutter

FH

?
?
?
!

fisken 'uvidenheden' mig allerede af hænde - er pst væk.

Jeg gør nu forsøget med en stol. Jeg kommer gående ned ad en parallelgade til Strøget i København. Her findes en del interessante butikker med gamle ting og sager og ikke mindst bøger, og så er her ikke helt så fuldt med folk som på Strøget. Det er dagen før dronningens fødselsdag, så meget ved jeg da.

På trappen til antikvitethandleren står en barnestol. Ikke en af de her stole, som skal bringe barnet op til voksenbordet, men en miniaturestol, lige tilpas for et fireårs barn. I naturfarve, lyslakeret bøg.

Den er sød. Lige nu er vi to om at kigge, og vi synes begge, den er sød. Vi går videre for at opsøge det fælles mål for dagen. Senere skilles vi. Den ene skal finde en frakke, jeg for at strejfe i den gade med ting og sager på egen hånd.

Jeg vender og drejer på den stol. Hiver i den, inspicerer den i krogene. Den er god og solid, men siger ikke noget om sin oprindelse.

Barnestolen

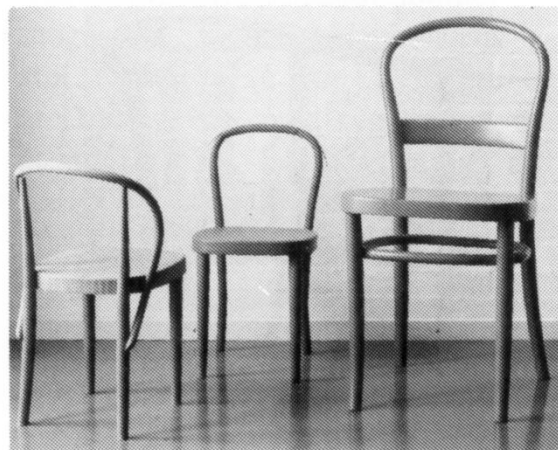
Her bringer vi billedet. Den ligner en stol af Magnus Stephensen, som Fritz Hansen Møbler i Lillerød lavede i mange år - dengang det kun var telefoncentralen, som hed Allerød. Da jeg bor i Allerød, er en del af min interesse for denne stol forankret her. I Lillerøds lokalhistorie indtager FH, som det hedder lokalt, en megastor plads. Fabrikken gav arbejde til en masse mennesker gennem et helt århundrede - og den bragte den store verden og ikke mindst den moderne verden til byen. Jeg går en del op i lokalhistorien. Ikke for at lukke mig inde i det lokale, men fordi det er her min uvidenhed starter. Jeg er født her, og jeg bor her. For den som er rejst herfra og som næsten har glemt stedet, virker det nærmest eksotisk, at nogen 'bor der stadigvæk'. Men når man også har boet andre steder og er vendt tilbage,

ved man, at der ikke er stor forskel på at bo et andet sted, eller hvor man er født. Det er ikke fødslen og opvæksten, som er kriteriet. Jeg bor her, fordi jeg dermed bor på landet, nær hovedstaden.

Jeg bliver enig med antikvitetshandleren om, at det kan være svært at blive enig med sig selv om, hvad det er, man samler på. Samler jeg på stole? Måske inde i hovedet - men mine fysiske rammer forbyder en rigtig samling. Jeg har ikke plads. Alligevel har jeg et par stole bundet sammen med samlerlogik. Min farfar samlede på sekretærer, altså de der store møbler med en skriveklap. En stol er dog en mindre sag.

Vi havde en stol med armlæn derhjemme, som jeg troede, havde tilhørt ham og farmor. Derfor tog jeg den med mig, da jeg flyttede hjemmefra. Og fordi jeg kunne lide og havde haft den som skrivebordsstol siden 1949.

Den har jeg endnu. Siden gik det

Hos Fritz Hansen overtog man teknikken at dampbøje bøgetræ til solide stole i eget design.

op for mig, at den er fabrikeret af et stort østrigsk stolefirma, som hedder Thonet. Dem med de såkaldte 'wienerstole' karakteristiske ved anvendelsen af dampbøjet bøgetræ.

Det er nu en tilskrivning, som min far havde svært ved at affinde sig med. Stolen havde ikke været farfars og farmors. Han havde selv købt den og én til hos Fritz Hansen. Det kunne jeg ikke få til at stemme. Brændt ind i rammen under sædet står Thonet. Skulle Fritz Hansen have solgt originale Thonet-møbler eller lavet dem på licens? Det havde jeg aldrig hørt om. Så siger min bror, at han har en lignende stol, hvor der vitterligt stod FH i undersiden af finérsædet - som han skiftede ud med et flet-sæde. Den havde han købt på et loppemarked.

På en tur til Wien købte jeg en bog om Thonet-stole. Med afbildninger af et hav af forskellige typer. Købt

Stolen fra Thonet

FH's Dan-stol

på en udstilling med Thonet-stole. Har man ikke plads til dem, er de i hvert fald interessante at kigge på. I bogen er der en sjov liste over en masse af de firmaer, som lavede lignende stole. Nam-nam for en samlertype.

Min gamle stol er ikke afbildet, end ikke noget, der ligner. Jo nok ligner i formen, men de kraftige dimensioner på ben og det kraftige svungne armlæn ligner da ikke Thonet-stole indtil 1930. Nu står der altså Thonet i den, så det er den vel.

Jeg læser mig til et andet sted, at FH kæmpede med at gøre Thonet kunsten efter. Man kaldte typen DAN-stole for at lægge afstand til Thonets Wienerstole. Men Thonet-bogen har dem med. Den stol som oftest bruges som eksempel på en DAN-stol, ser smart ud og kunne godt virke som en Thonet-stol. Den er så smart, så den går an på et museum. Men de stole i genren,

Barnestolen og en Magnus Stephensen Dan-stol

som FH fik succes med, er ikke særlig kønne. De blev meget anvendt i mangen en kro eller forsamlingsal. Sådan en stol har jeg ikke kunnet nære mig for at købe på et loppemarked. Den kostede ikke andet end besværet med at opbevare den. Jeg har også købt en stol fra et andet Thonet-eftersligningsfirma: Jacob & Josef Kohn. Det virker som om, det snarere er deres stol FH stræbte efter at ligne end Thonets.

Nu er scenen næsten rullet op. DAN-stolen virkede, allerede da jeg var barn, som 'gammeldags'. Men Magnus Stephensens stol fik en sal eller en skoleklasse til at virke 'moderne'. Egentlig var det det værste ord, jeg vidste som barn. Hvis Mamma havde købt nyt tøj, som man værgrede sig med at gå med, argumenterede hun altid med, at

det var moderne. Jeg hadede det argument. Alligevel lå og ligger jeg under for det. Danish Design fra århundredets midte er modernitet, jeg kan tilslutte mig. Bevares, jeg bor ikke sådan, tro ikke det. Men sådan en Magnus Stephensen-stol har jeg også. Bare for sjov - og man sidder udmærket i den.

Som sagt, den barnestol minder meget om Magnus Stephensens stol. Hvad jeg så kan konstatere er, at DAN-stolen med ryg formet af ét stykke bøjet bøgetræ, tegnet af Søren Hansen i begyndelsen af 30'erne, har udførelse af sæde og understel fælles med Magnus Stephensens, som angives at være fra 1931. Hvilken kom nu først? Ryggen på barnestolen er, som det ses af fotografiet, helt anderledes - benene er ikke fæstnet på bagsiden af ryggen men forenet af en tynd

Magnus Stephensens stol

overligger. Særegen er udformningen af den stabiliserende bøjede ring under sædet - i stedet for at gå rundt og samles, går enderne ned ad hvert sit bagben - meget raffineret.

Antikvitetshandleren havde allerede set efter, om hun kunne finde en Thonet-stol, som så sådan ud - men det kunne hun ikke. Og jeg kunne heller ikke. Ikke en eneste stol i Thonet-bogen havde den udformning af ringen under sædet.

Måske er det noget særligt. Men ikke helt enestående, viste det sig. For Marianne kunne fiske et BO BEDRE fra julen 1974 ud af reolen og finde en annonce for et køkkenlandskab, hvor der i køkkenet stod fire wienerstole hos Fru direktør E. Barnow i Århus netop med den fæstning ned ad bagbenene. Så alle pejlemærker svigtede. Ved nærmere eftersyn viser det sig også, at lysla-

keringen måske ikke er oprindelig. Undersædet er brunbejdset, og resten af stolen bærer præg af, at det har den også været - oprindeligt eller ej. Overgangen fra sædets finér til rammen peger dog måske på Fritz Hansen, for sådan er overgangen på Søren Hansens og Magnus Stephensens stole og også på FHs såkaldte 'Kanada-stol' tegnet af Christian E. Hansen.

Jeg er kommet rundt om en hel masse. Jeg ved måske nu en del. Et afsæt af to fødder angiver i kristen ikonografi Jesu opstandelse. En tom stol betegner i buddhismen - af hvilken skole ved jeg ikke - Buddhas indgåen i Nirvana. Kommer det sagen ved? Hvad angår den stol, jeg ville vide noget om, er jeg stadig på uvidenhedens plan. Og det var denne uvidenhed, jeg ville skildre. En uvidenhed, som alene handler om, hvor stolen er lavet. Derudover er der hele stolens liv som stol. Den er også vigtig, og den er en uvidenhed, som vil vare. Da stolen vel er omkring en 70 år, kan den have været vidne til en del, som kan afhandles i romanform, men næppe som videnskab. Den er bevaret. Den er passet på. Nogen har brudt sig om den, så meget kan man vel sige. Vi lader den stå lidt, som talende uvidenhed.

Per-Olof Johansson

Flygtningecentret - og før dette garderkasernen Sandholmlejren - har navn efter den statelige storgård Sandholm. I den andet steds omtalte Ruth Andersen's fotoalbum har vi fundet disse fotos af gårdens hovedbygning set fra facaden og den parkagtige have. 1940'erne.

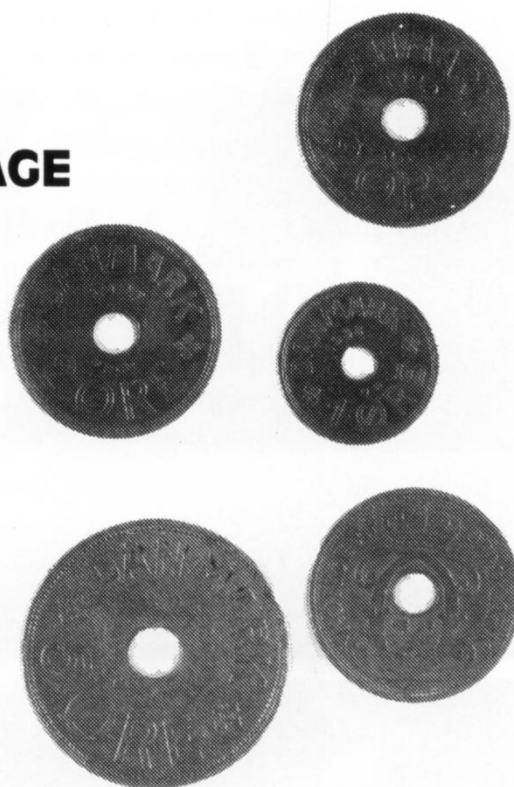
OM SKATTEN I GAMLE DAGE

At mange skatteydere er utilfredse med skatten er ikke noget nyt. Sådant har det altid været, og sådan vil det altid være.

Utilfredsheden skyldes naturligvis navnlig, at skatten sådan i almindelighed forekommer at være for høj, men andre mere nuancerede synspunkter kan ligge til grund. Navnlig i de allerseneste år er det vist en udbredt opfattelse, at skattesystemet nu er blevet så indviklet og uforståeligt, at det er komplet umuligt for almindelige mennesker at kontrollere, om skattevæsenet har opkrævet rigtigt og ikke har opkrævet for meget. At skattevæsenet har opkrævet for lidt, behøver man vist ikke at være bange for. Men går man bare 60-70 år tilbage i tiden, vil man se, at også andre synspunkter kunne ligge til grund for at klage.

En gennemgang af skatteklager i Bløvstrød kommune i 1940'erne viser således, at de fleste klager over, at de er blevet sat i skat af indtægter, de aldrig har haft. Det er vel i grunden ikke så mærkeligt, at almindelige mennesker ikke kunne finde det rimeligt.

Forklaringen er den, at man ved påligning af kommuneskatten an-

vendte den såkaldte kildeartsbeskatning, hvilket vil sige, at man beregnede skatten ikke som en procentdel af den faktiske indkomst, men som en procentdel af en fiktiv indkomst, som man fandt frem til ved at forhøje den faktiske indkomst med forskellige satser, afhængig af indkomstens art. Loven foreskrev fire forskellige satser for forhøjelse: Den del af indkomsten, der bestod af rente af kapital, blev forhøjet med 50%. Indkomst af fast ejendom forhøjedes med 33 1/3%. Livrente og lignende blev forhøjet med 25%, og endelig blev "pension, aftægt eller pensionsberettiget indkomst" forhøjet med 15%. Kun "personligt erhverv" blev ikke forhøjet. Men ikke nok med det: Den

således beregnede "skatteindtægt" blev skønsomt forhøjet med indtil 30%, hvis den pågældende skatteyder havde "forholdsvis stor indkomst, ringe husstand" eller lignende. I andre tilfælde kunne der dog blive tale om skønsomt nedsettelse.

Til illustration kan oplyses følgende om en anonym skatteyder i Bløvstrød kommune. Tidspunktet er "engang i 1940'erne":

Rente af kapital, selvangivet	7.478 kr.
Tillæg 50%	3.739 kr.
Personligt erhverv	140 kr.
Skønsomt forhøjelse (max 30%)	<u>2.643 kr.</u>
Endelig skatteindtægt	14.000 kr.

Skattebeløb 4% heraf lig 560 kr.

Skatteyderen klagede over dette resultat, idet han fandt det uretfæ-

rdigt, at han blev beskattet af penge, han aldrig havde tjent.

Kommunens svar på klagen kendes ikke, men det har nok været afvisende, fordi skatteberegningen var helt i overensstemmelse med daværende lov.

Loven om kildeartsberegning af kommuneskatten var fra 1937.

Loven er senere ophævet, således at kildeartsbeskatning nu kun finder sted på ganske enkelte områder.

Som eksempel kan nævnes, at udbytte på aktier inden for visse grænser beskattes anderledes - typisk lavere - end al anden indtægt.

Henning Holm

Ikke let at genkende: Prins Valdemars Allé set mod øst. Huset i forgrunden t.h. findes endnu som bedemandsforretning og tandlægeklinik.

SIDEN SIDST

Siden sidste nummer af Nøglehullet har vi haft generalforsamling i Lokalhistorisk Forening. Formand Ole Høegh Post kunne berette, at der i 1999 blandt meget andet er indkommet 3.061 fotos, en del erindringer, en stor samling spejderdagbøger, materiale fra teglværkerne samt udklipsamlinger til Arkivet.

Vi har i årets løb forøget medlemsantallet fra 271 til 316, og der har været lige omkring 300 besøgende på Arkivet. Knap hundrede af disse besøgende kom til Åben Hus-arrangementet Arkivernes Dag, der blev holdt i anledning af Sammenslutningen af Lokalarkivers 50 års jubilæum i oktober.

I 1999 har Arkivet i samarbejde med Menighedsrådet ved Lillerød Kirke lavet et hæfte med billeder og omtale af en del af de lokalhistorisk interessante personer, der ligger begravet på Lillerød Kirkegård.

Den nye bestyrelse ser ud som følger:

Ole Høegh Post: formand
Hans Præstholm: kasserer
Bent Nathansen: referent
Kirsten Nyegaard: sekretær
Poul Juul
Per Jørgensen
Ole Peters

Henning Holm og Arne Hemmje:
suppleanter.

Formanden takkede Yvonne Madsen for mange års bestyrelsesarbejde og forsamlingen mindedes Max Jacobsen, der døde i juli 1999.

Lokalhistorisk Arkiv og Forening i Allerød Kommune, Frederiksborgvej 59, Lillerød, 3450 Allerød, tlf. 48 17 08 91. Åbningstid: Tirsdage kl. 9.00-13.00, samt efter aftale med arkivleder Birthe Skovholm.

Henvendelse kan også ske til:
Ole Høegh Post (formand) tlf. 48 17 53 26,
Wolthersvej 6, Lillerød, 3450 Allerød.

"Nøglehullet" er foreningens og arkivets medlemsblad. Redaktion: Birthe Skovholm og Ole Høegh Post. Lay-out og tegninger: Ole Høegh Post. Tryk: Preben Jensen.
Oplag: 400 eksp. ISSN 0905-4146. Maj 2000.

Alle kortudsnit har Copyright Kort og Matrikelstyrelsen, Rentemestervej 8, 2400 København NV.

Fotos med kendt fotograf: Ruth Andersen: side 5 og 15. – Ole Peters: side 2.
Ole Høegh Post: side 1, 8, 9, 10 og 16. – Strüving foto: side 9.

